

φθάνει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δῶμα καὶ ρίπτει τὸ ἐπιλοιπὸν ὕδωρ εἰς τὸν ὄχλον τὸν ὁποῖον εὐλογεῖ ἐν ταυτῷ. Τότε βομβοῦσι καὶ τρίτον τὰ καννόνια. Μετὰ ταῦτα ἐπανερχεταὶ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν, ὅπου προσφέρουσιν αὐτῇ ὀρύζιον μετὰ κρέατος πρὸ ἐνὸς ἔτους παρσκευασμένον ὑπὸ τῶν βασιλικῶν μαγείρων κατὰ τινὰ πολὺπλοκὸν τρόπον. Λαμβάνουσα δὲ ἐξ αὐτοῦ ἐντὸς τῆς χειρὸς τρώγει ὀλίγον, τὸ δὲ λοιπὸν καταχέει ἐπὶ τῆς ἰδίας κεφαλῆς εὐχομένη εἰς ἑαυτὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἔτη μαθουσαίαια. Καὶ οἱ περιεστῶτες ὡσαύτως ποιῶντες τὰ αὐτὰ ἀναχωροῦσιν εὐχαριστοῦντες τὴν βασίλισσαν διὰ *τραρανλιτίας*, ἧτοι μεγάλης τιμιτικῆς προσαγορεύσεως.

Τὴν ἐπιούσαν, πρώτην ἡμέραν τοῦ μαλγαχείου ἔτους, τελεῖται ἡ θυσία τῶν βοῶν ὡς ἐξῆς·

Εἰσάγοντες ἐν παρατάξει καὶ πομπῇ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ παλατίου, φέρουσιν αὐτοὺς ἀπέναντι μικροῦ κτιρίου καλουμένου *Ἰμασάνδρ* ἧτοι ἡλίου. Ἡ δὲ βασίλισσα παρούσα λαμβάνει παρὰ τοῦ λαοῦ ἀντὶ πρώτου *Χαζινά* τοῦ νέου ἔτους ἀργυροῦν νόμισμα, τὸ ὁποῖον λείχει ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ εὐγενέστεραι ἡγεμονίδες λείχουσι τοὺς ἄλλους *Χαζινάδας*. Τότε σφάζουσι μέγαν βόα λευκῶς κεχρωματισμένον καὶ προσφέρουσι τὴν παχειὰν ράχιν εἰς τὴν βασίλισσαν, ἧτις λείχει καὶ αὐτὴν ὅπως καὶ τὸ νόμισμα, καὶ δίδει εἰς τὰς ἡγεμονίδας ἵνα πράξωσι τὸ αὐτό. Ἐπειδὴ δὲ τὴν ὥραν ἐκείνην εὐλογοῦνται πάντες οἱ βόες τῆς *Ταναρίθης*, σφάζει ὅς τις θέλει αὐτοὺς ἄνευ τύψεως συνειδήσεως· διὸ καὶ ἀναρίθμητοι οἱ θυσιαζόμενοι.

Διεξοδικῆ εἶναι ἡ διήγησις τῶν ἀλλοκότων τελετῶν αἱ τινες γίνονται κατὰ τὴν σφαγὴν· λέγω μόνον ὅτι ὁ ἀρχαιότερος τῆς οἰκογενείας, ἧς πάντα τὰ μέλη παρίστανται, ἐμβάπτων εἰς τὰς πρώτας σταγόνας τοῦ αἵματος τεμάχιον τριγώνου παπύρου καλουμένου *ζόζορα*, προσπλόνει αὐτὸ ἄνω τῆς πύλης τῆς οἰκίας· τὸ ἔθιμον δὲ τοῦτο δὲν εἶναι ἀνόμιον πρὸς τὸ τῶν Ἰουδαίων ὅταν σφάζωσιν ἀρνίον τὸ Φάσκα.

Ἡ βασίλισσα δίδει τρικκοσίους βόας εἰς τὸν λαόν, καὶ ἀριθμὸν τινὰ εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς νυκτοφύλακας. Καὶ οἱ ἔχοντες δὲ δούλους δίδουσι τεσσαράκοντα ἢ καὶ πεντήκοντα, ἢ καὶ πλείονας εἴναι πλούσιοι καὶ γενναῖοι.

Ὁ σφαγεὶς βοῦς κόπτεται χωρὶς νὰ ἐκδαρῆ εἰς μύρια τεμάχια, ἅτινα μετὰ τῶν ἐντροσθίων καὶ τινῶν μυρωδικῶν βάλλονται ἀνάμικτα εἰς χύτραν καλουμένην *τονομβιλάνν*· μετὰ δὲ μεσημβρίαν ἔρχονται αἱ ἐπισκέψεις, καθ' ἃς πρέπει ἀφεύκτως νὰ φάγη ὁ ἐρχόμενος *τονομβιλάνν*. Ὁ ἀναγνώστης ἐννοεῖ εὐκόλως ὅτι πολλάκις τὰ ἀποτελέσματα συμποσίων τοσοῦτω ἀλλεπαλλήλων καὶ ἐδέσματος τοσοῦτω δυσπέπτου ἀποβαίνουσι θανατηφόρα.

Τὰ δὲ παιδία, συνοδευόμενα ὑπὸ θεραπαινίδων μεταβαίνουσιν εἰς τὸ παιδίον τοῦ Ἄρεως, καὶ ἐνταῦθα τρώγουσι τὸ μερίδιον αὐτῶν. Ἰρασιότατη εἶναι ἡ θεὰ χιλιάδων παιδίων, συγγενῶν καὶ μὴ, πολλῶν φερόντων κόκκινὰ ἀλεξήλια, ἅτινα βάλλοντα χύτρας ἐπὶ τοῦ πυρὸς βράζουσι τὰ τεμάχια, καὶ μετὰ ταῦτα προσφέρουσι πρὸς ἀλλήλα χαίροντα καὶ σκιρτῶντα.

Ἴδου δὲ πῶς καθιερώθη ἡ ἑορτὴ τῆς *φανδροάνκας*. Κατὰ τὴν παράδοσιν, εἰς τῶν πρώτων βασιλέων *Ραλάμβος* τοῦνομα, περιερχόμενος τὴν ἐπικράτειαν εὐρέθη κτείνοντι ἀγνώστου ζώου ἔχοντος μεγάλα κέρατα καὶ κύφωμα τοσοῦτω παχὺ καὶ ὄγκωδες εἰς τὴν πλάτην, ὥστε δὲν ἐδύνατο νὰ σκευῆ· τότε στραφεὶς πρὸς τὸν βεζύρην ἠρώτησεν· « Ἐμπορεῖς νὰ μὲ εἴπῃς τί ζῶον εἶναι τοῦτο ; » — « Οἴμοι ! ἀπεκρίθη ὁ βεζύρης, οὐδέποτε εἶδον παρόμοιον. » — Βλέπει, ἐπανελάθεν ἡ Α. Μ. δὲν ἔμπορεῖ πλέον νὰ περιπατήσῃ φόνευσέ το καὶ ἄς τὸ μαγειρεύσουν διὰ νὰ φάγω. » Καὶ ὁ πιστὸς πρωθυπουργός, ἀφοῦ πρῶτον συνεβούλευσε τὸν βασιλέα νὰ μακρυνθῆ ἵνα μὴ πάθῃ ἐκ τῆς πνοῆς τοῦ τέρατος, ἐφόνευσεν αὐτὸ, ἔκοψεν ὀλίγον κρέας καὶ ἐψίσατο προσέφερν εἰς τὸν βασιλέα. Καὶ ἐπειδὴ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἐξαίσιον, διέταξε νὰ κυνηγήσωσι βόας. Μυριάδες τοιούτων ἐφονεύθησαν. Ἐπειδὴ δὲ ἤγγιζεν ἡ ἐπέτειος ἡμέρα τῆς γεννήσεως τοῦ διαδόχου, διέταξε νὰ ἐπαναλαμβάνεται καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ σφαγὴ τῶν βοῶν, ὅπως πανηγυρίζονται μεγαλοπρεπέστερον τὰ γεννέθλια. Τὸ ἐρχόμενον ἔτος ἐλθὼν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ μέρος ὅπου ἦτο συνηγμένος ὁ λαὸς καὶ ἰδὼν ὅτι οὐδεὶς εἶχεν ἐγγίσει τὴν ράχιν τῶν θυμάτων· αἰδοῦ, ἀνέκραξεν, ἀπόδειξις ὅτι τὸ τεμάχιον τοῦτο εἶναι τὸ ἀνήκον εἰς τὸν ἡγεμόνα. Προστάσσω λοιπὸν νὰ τὸ φυλάττωσι τοῦ λοιποῦ καὶ δι' ἐμὲ καὶ διὰ τοὺς διαδόχους μου. » Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ τῆς τελετῆς. Καὶ ἐπειδὴ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν οἰκογενειῶν δὲν ἔχουσι τὸ προνόμιον τοῦτο, λείχουσι, τρώγουσι καὶ προσφέρουσιν ἀντὶ βοῦς ράχιν ἀλεκτρούων καὶ ὀρνίθων. Βραδύτερον ὅμως, χάριν οἰκονομίας, ἀντικατέστησαν αὐτὸ διὰ τεμαχίων νομιμάτων, ὡς εἶδομεν.

K. P.

ΠΕΡΙ ΚΑΛΥΜΝΟΥ.

Ἡ Κάλυμνος, εἰς τὸ σύμπλεγμα τῶν Σποράδων ἀνήκουσα, ἔχει σχῆμα τετραγωνοειδὲς ἀνώμαλον, κατὰ μέσον πλατυνομένη, καὶ προμήκη γλῶσσαν κατ' ἄρκτον ἐκτείνουσα διήκει σχεδὸν μέχρι Λέρου, ἀφ' ἧς διὰ στενοτάτου χωρίζεται πορθμοῦ. Περιβαλλομένη ὑπὸ ὑψηλῶν καὶ γυμνῶν ἐπὶ τὸ πλείστον

ὄρεων, ὧν τὸ ὕψος καὶ ἡ τραχύτης διήγειραν τὸν θαυμασμόν εἰς τὸν Βουλδεμόντην καὶ τὸν Ρόδς, κέκτηται ἐν τοσοῦτῳ μικρὰς τινὰς κοιλάδας καὶ πεδιάδας, αἷ ἡ δίκελλα καὶ τὸ ἀροτρον τοῦ ἄλλως ναυτίλου τούτου λαοῦ μετέβαλεν εἰς ἀμπελώνας καὶ συκῶνας, ἀρίστους ἀποφέροντας καρπούς. Ἐπὶ κατωφερείας ὄρους ἐπικειμένου εἰς κοιλάδα μικράν, κεῖται ἡ πόλις ἐκ τριῶν περίπου χιλιάδων οἰκιῶν συγκειμένη καὶ κοινῶς Χώρα καλουμένη. Ἄνω τῆς πόλεως πρὸς βορρᾶν κεῖται βράχος τις ἐπὶ τοῦ ὄρεπιδίου, τοῦ ὁποίου ἦν ὠκοδομημένη ἡ παλαιὰ τοῦ μεσαιῶνος πόλις, ἀντικρὺ δὲ τῆς πόλεως πρὸς μεσημβρίαν εἰσὶν ἐπὶ ἐξέχοντος λόφου τὰ εἰρηπια ἐτέρου φρουρίου μεσαιωνικοῦ, τὰ τείχη τοῦ ὁποίου φέρουσι ἐτι ἐγκεχαραγμένα οἰκόσημά τινα τῶν τότε φράγκων φρουρᾶρχων τῆς Καλύμνου καὶ τῶν συζύγων αὐτῶν. Ὀλίγω δὲ ἀπώτερον κεῖται ὁ λιμὴν ὑπὸ πολλῶν καὶ λαμπρῶν οἰκιῶν κοσμούμενος.

Πετρώδης καὶ ἄγονος κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ γῆ, ἐξεβίασεν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων τοὺς κατοίκους αὐτῆς νὰ τραπῶσιν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ἐξ ἧς περιποίησαν εἰς ἑαυτοὺς ἄπειρα πλοῦτη. Ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ὀμήρου μέχρι τῆς κατακτῆσεως τῆς νήσου ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν τὸ πρῶτον, ἡ Κάλυμνος παρίσταται εὐρισκομένη εἰς μέγιστον βαθμὴν πολιτικῆς, δικαιοδικῆς καὶ ὕλικῆς ἀναπτύξεως, ὡς μαρτυροῦσι τὸ πλῆθος τῶν ἀναθημάτων καὶ ἱερῶν, τῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἀρχαιοτήτων, ὧν μνημονεύουσιν οἱ νεώτεροι περιηγηταί. Ἀλλ' ἀφ' ἧς ἐποχῆς τὸ πλεονεκτικὸν καὶ ἀδδηφάγον στόμα τῆς Ἐνετίας περιήγαγεν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῆς ἅπαν τὸ Ἀρχιπέλαγος, ἡ ἀκμὴ καὶ ὁ πλοῦτος τῆς νήσου ἤρξαντο βαθμηδὸν ἐκλείποντες· ἔνθεν μὲν τὸ βραχῶδες τοῦ τόπου, ἔνθεν δὲ τὰ πλημμυροῦντα τὴν Μεσόγειον σμήνη τῶν πειρατῶν, ἔνθεν δὲ οἱ πλεονεκτικοὶ ὄνουχες τῶν ἵπποτων τῆς Ἐνετίας κατέθλιβον καὶ κατέτρυχον τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους νησιώτας, οἵτινες ἀπαιρηκλίτως ἔβαινον εἰς φθίσιν καὶ παντελῆ μακρασμόν. Καθ' ὅν χρόνον δὲ οἱ Ὄθωμανοι νικηφόροι ἐξεδίωξαν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀρχιπελάγους τοὺς Ἐνετοὺς, ἡ κατάστασις τῆς νήσου ἦν ἀπελπιστικὴ· οἱ βράχοι τῆς νήσου, ἡ πλημύρα τῶν πειρατῶν, ἡ κακὴ ἐπικράτουσα διοίκησις, ἐπέφερον τὴν νέκρωσιν καὶ τὸν θάνατον τοῦ ἐμπορίου. Ὁ δὲ Βουλδεμόντης ἐπ' ἐσχάτων περιηγούμενος, ἐνῶ ἐκπλήττεται διὰ τὸ ὕψος τῶν ὄρεων καὶ τὸ ἄγονον τοῦ ἐδάφους, θαυμάζει εἰσέτι τὸν ἐκ τῶν ποιμνίων πλοῦτον τῶν Καλυμνίων, οὗτινος ὅμως σήμερον ἐλάχιστα λείψανα ἀπομένουσι. Τοιαύτη ἦν ἡ κατάστασις τῆς νήσου, ὅτε γεγονότα τινὰ λαβόντα χώραν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος ἐμελλον νὰ θέσωσι τέρμα εἰς τὰ δεινὰ αὐτῶν, καὶ νὰ δώσωσι νέαν ὠθησιν εἰς τὴν δραστηριότητά καὶ

ναυτικὴν ἐπιτηδειότητά των, ἐφ' ἣ διεκρίθησαν ἀνεκαθεν οἱ νησιῶται.

» Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου ὁ Σουλτάνος Μαχμούτης, πατὴρ τοῦ νῦν αὐτοκρατορέοντος, ἀπεράσισε νὰ βαδίση τὴν ὁδὸν τῶν μεταρρυθμίσεων, ἐγκαινίζων νέαν ἐποχὴν πολιτικοῦ βίου. Ἐνθέρμως ἀγαπῶν τοὺς νησιώτας διὰ τὸ φιλόνομον καὶ φιλήσυχον αὐτῶν, λυπούμενος δὲ διὰ τὴν ἐλασινὴν κατάστασιν εἰς ἣν περιήλθον, τὸ μὲν ἕνεκα τοῦ ἀγόνου ἐδάφους τῆς χώρας αὐτῶν, τὸ δὲ ἕνεκα τῆς διαρπαγῆς τῶν πειρατῶν, ὧν συχνότατα ἦσαν τὸ ἔρμαιον, ἐδαψίλευσεν αὐτοῖς τὰ εὐεργετήματα τῆς εὐνοίας αὐτοῦ, ἀναγνωρίσας δι' ὑψηλοῦ αὐτοκρατορικοῦ φερμανίου κατὰ τὰ 1835 τὰ τότε ἐπικρατοῦντα ἔθιμα ὡς ἴδιον διοικητικὸν σύστημα, ἀναθεῖς τὴν φρουρίαν καὶ ὑπεράσπισιν τῶν νησιῶτων ἀπὸ τῶν κατακλυζόντων τὴν θάλασσαν πειρατῶν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ρόδου.

» Ἐκτοτε ἡ θέσις αὐτῶν ἐβελτιώθη ἐπαισθητῶς καὶ θαυμασίως. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ἐπλήρουν ἀπλοῦν τινὰ φόρον εἰς 40 περίπου χιλιάδας γροσίων συμποσούμενον, ἀπαλλαγέντες οὕτω παντὸς ἄλλου ἀμέσου ἢ ἐμμέσου φόρου, ἢ παντὸς δασμοῦ δεκάτων καὶ τελωνείων. Ἡ διοίκησις, ὅπως ἐπιτόπιος, εἶναι σχεδὸν ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς κεντρικῆς διοικήσεως τῆς Ρόδου. Δύο δήμαρχοι, εἰς γραμματεὺς καὶ δωδεκαμελὲς συμβούλιον ἀποτελοῦσι τὸ προσωπικὸν τῆς διοικήσεως. Ἄπαντες οὗτοι ἐκλέγονται κατ' ἔτος διὰ χειροτονίας ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐπὶ τούτῳ συνερχομένου εἰς γενικὴν συνέλευσιν. Τὰ δὲ καθήκοντα αὐτῶν συνίστανται εἰς τὸ νὰ συζητῶσι καὶ ἀποφασίζωσι μέτρα ἀστυνομικὰ καὶ διοικητικὰ, καὶ νὰ δικάζωσι τὰς εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένας δίκας καὶ ὑποθέσεις συμφώνως πρὸς τὰ ἐπικρατοῦντα ἐπιτόπια ἔθιμα.

» Ὑπὸ τοιοῦτον εὐεργετικὸν καὶ ἐξαιρετικὸν σύστημα, διὰ τὴν ζηρότητα τοῦ τόπου οἱ Καλύμνιοι ἀνέπτυξαν τὸν δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν βίον καὶ τὸν πλοῦτον αὐτῶν εἰς βαθμὴν καταπληκτικὴν, καὶ ἐξησφάλισαν τὴν τάξιν διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν ἐγγχωρίων γραπτῶν καὶ ἀγράφων νόμων, καὶ τῆς συνετῆς καὶ σκοπίμου χρήσεως τῶν δημοσίων χρημάτων. Οἱ Καλύμνιοι τοσοῦτον ἀγαπῶσι τὴν τάξιν καὶ σέβονται τὸν νόμον, ὥστε ἐν ὅλῃ δεκαετίᾳ δὲν ἀναφαίνεται ἀδίκημά τι φέρον τὸν χαρακτήρα κακουργήματος· τὰ λοιπὰ ἀδικήματα, ἅτινα συνηθέστερον βλέπει τις, φέρουσι τὸν τύπον τοῦ πταίσματος, τιμωρούμενα αὐστηρῶς καὶ ἀμερολήπτως. Οἱ Καλύμνιοι μόνον εἰς ἐν κατευθύνουσι τὰς πράξεις καὶ τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εὐημερίας καὶ τὸν καλλωπισμὸν τῆς νήσου αὐτῶν. Ἡ ἄλλοτε πτωχὴ καὶ ξηρὰ νῆσος κοσμεῖται σήμερον δι'

αἰκιῶν φερουσῶν λαμπρὸν καὶ κανονικὸν ἀρχιτεκτονικὸν ῥυθμὸν. Ἀνήγειραν ἐκκλησίας, κατεσκεύασαν λιμένα, ἐν ᾧ προφυλάττονται πλοῖα μεγάλης χωρητικότητος, διατηροῦσι δύο ἱατροὺς ἐν Εὐρώπῃ ἐκπαιδευθέντας δι' ἀδροτάτων μισθῶν, δύο φαρμακεία παρ' ὧν δωρεὰν λαμβάνουσι τὰ φάρμακα οἱ κάτοικοι, συντηροῦσι τέσσαρα δημοτικὰ σχολεῖα, δύο σχολαρχεῖα κατὰ τὸ πανταχοῦ ἐπικρατοῦν σύστημα, πρὸς δὲ καὶ ἐν παρθεναγωγεῖον, ἐν ᾧ τὰ κοράσια λαμβάνουσι ἀνάπτυξιν οὐ τὴν τυχοῦσαν, καὶ ἐκδιδάσκονται τὰ ἔργα τῆς ἐργώδους Ἀθηνᾶς. Ἐπ' ἐσχάτων δὲ συνέδεσαν τὴν πόλιν μετὰ τοῦ λιμένος πλέον τοῦ ἡμίσεως τῆς ὥρας ἀπέχουσαν διὰ λαμπρᾶς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ, ἐπὶ τούτῳ προσκαλέσαντες μηχανικὸν ἐπιστήμονα ἐκ Σύρας.

Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἔποψιν ἐμπορικὴν καὶ ναυτιλιακὴν ἡ πρόοδος τῶν Καλυμνίων εἶναι ἀξιοθαύμαστος. Κατὰ τὸ 1840, πέντε ἔτη δηλ. μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ νέου διοικητικοῦ συστήματος, ὁ ἀριθμὸς τῶν σπογγαλιευτικῶν πλοίων ἀνῆρχετο κατὰ τὸν περιγητὴν Ῥὸς καὶ Ῥαγκαβῆν εἰς 130—140. Ἐκτοτε ἀπαλλαγέντες τῶν δυσβαστάκτων φόρων, καὶ ὑπὸ τῶν πειρατῶν οὐδόλως ἐνοχλούμενοι, οἱ Καλύμνιοι ἠύξησαν τὸ ναυτικὸν αὐτῶν εἰς 300 περίπου πλοίαρια ἐπιτοπίως ἐν μέρει κατασκευασθέντα, καὶ εἴκοσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον μεγάλης χωρητικότητος ὑπὸ ἰθαγενῶν πλοιάρχων κυβερνώμενα. Οἱ Καλύμνιοι ἐτρέπησαν, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ ἱκανῶν ἤδη ἔτων ἐπὶ τὴν ἄγρην τῶν σπόγγων· τολμηροὶ ναυτίλοι περιπλέουσι τὰ ἀπώτατα τῆς Ἀφρικῆς παράλια, Συρίας, Μ. Ἀσίας καὶ Ἑλλάδος καθ' ἅπαν τὸ θέρος· δύται δὲ περίφημοι, ὡς τὸ πάλαι οἱ Δῆλιοι, κατέρχονται μέχρι τῶν βαθυτάτων ἐδρῶν τῆς θαλάσσης, ἐκρίζουντες ἐπιτηδεῖως τοὺς σπόγγους, τὸ σύνθημα ἐμπόρευμα αὐτῶν. Κατὰ τὸ μακρὸν τῆς σπογγαλιείας διάστημα, αἱ γυναῖκες μένουσι ἐν τῷ τόπῳ ὑπὸ τὴν φρούρησιν τῶν γερόντων, διευθύνουσαι λίαν συνετῶς καὶ ἐπιτηδεῖως τὰ τοῦ οἴκου, ὡς ἐξασκούμεναι εἰς τοῦτο ἐκ παιδικῆς ἡλικίας, μέχρις οὐ ἐπανακάμψωσι εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν οἱ σύζυγοι ἀπὸ τοῦ μακροῦ καὶ ἐπικινδύνου ταξιδίου. Τὸ προῖον τοῦ σπόγγου μεταφέρουσι ἔμποροι ἐγχώριοι εἰς οὓς ἀνήκουσι καὶ τὰ πλοίαρια, εἰς τὰς ἀγοράς τῆς Τεργέστης, Μασσαλίας, Παρισίων καὶ Λονδίνου, μεταλλάσσοντες αὐτὸ εἰς διαφόρου εἶδους ἐμπορεύματα, ὧν ἡ κατανάλωσις γίνεται ἐν τῇ νήσῳ καὶ ταῖς παρκειμέναις χώραις, καὶ ἰδίως ἐν Ἀνατολῇ μεθ' ἧς εὐρίσκονται εἰς μεγάλην ἐμπορικὴν συνάφειαν.

Τοιαῦτα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀγαθῆς καὶ συνετῆς χρήσεως τῶν προνομίων, ἅτινα ὁ Σουλτάν Μαχμούτης ἐχορήγησεν εἰς τὴν Κάλυμνον καὶ τὰς λοιπὰς Σποράδας, ἐπιθυμῶν νὰ διορθώσῃ τὴν ξηρὰν καὶ ἄγο-

νον φύσιν τῆς χώρας τῶν. Ἐν βραχεὶ χρόνῳ ἠδυνήθη νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς κατατροχούσης αὐτὴν ἐνδείας καὶ ἐλεεινότητος, τείνει δὲ ἀκαταπαύστως νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς ἀκμὴν καὶ εὐδαιμονίαν· πλὴν δυστυχῶς αἱ τελευταῖαι ἐκ τῆς νήσου εἰδήσεις εἰσὶν λίαν δυσάρεστοι.

Πρό τινων ἡμερῶν στολίσκος ὀθωμανικὸς εἰσέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου, ὁ δὲ διοικῶν τὸν στολίσκον τοῦτον Ἐξ. Ἀχμέτ πασσᾶς καταλαβὼν τὴν παραλίαν διὰ πεντακοσίων στρατιωτῶν, κατὰ τὰς ἐκεῖθεν πληροφορίας, προτίθεται νὰ καταργήσῃ τὰ μέχρι τοῦδε ἐπικρατοῦντα προνόμια ἐγκαθιδρύων νέον διοικητικὸν σύστημα. Καθ' ἃ δὲ ἐπιστέλλουσι ἡμῖν ἐκεῖθεν, αἱ ἀρχαὶ τῆς νήσου ἠρνήθησαν νὰ παραδεχθῶσι τὰς προτάσεις τῆς Α. Ἐξ. περὶ καταργήσεως τῶν προνομίων τῶν. Τὰ προνόμια ταῦτα ἐδόθησαν, ὡς εἶπον, εἰς τοὺς δυστυχεῖς νησιώτας ὑπὸ τοῦ Σουλτάν Μαχμούτη, ἀνεγνωρίσθησαν δὲ καὶ κατεκυρώθησαν ὑπὸ τοῦ αἰδίου Σουλτάν Μετζιτ διὰ τοῦ Χάτι-Χουμαγιούν, καὶ ὑπὸ τοῦ νῦν εὐκλεῶς βασιλεύοντος Σουλτάν Ἀζίζ. Ἐν μεγίστῃ ἀπορίᾳ καὶ λύπῃ εὐρισκόμεθα ἀναλογιζόμενοι ὅτι πρόκειται νῦν νὰ καταργηθῶσι προνόμια, χορηγηθέντα μὲν τῇ πατρικῇ μερίμνῃ καὶ τῇ ἀγάπῃ τριῶν μεγαθύμων Σουλτάνων, ἕνεκα τοῦ βραχώδους τῶν νήσων, κατακυρωθέντα δὲ διὰ πολυετίας καὶ ἐπισήμων ὑψηλῶν διαταγμάτων.»

(Νεολόγος.)

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ « ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ »

Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἐλάχιστος ἀριθμὸς νεανίσκων, ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποφύγῃσι τὴν κακοσκολίαν καὶ τὴν κοινὴν παρ' ἡμῖν πολιτικὴν ἀργολογίαν, τῆς ὁποίας ἡ ἐπὶ τὴν ἠθικὴν ἰδίως ἀγωγὴν ἐπιρροή εἶναι ὅσον δὲν φανταζόμεθα ὀλεθρία, συνέστησαν μικρὸν σύλλογον, οὗ τινος τὰ μέλη συνεργόμενα ἐν παραβύστῳ κατὰ τὰς ἑορτὰς συνδιελέγοντο ἢ καὶ ἀνεγίνωσκον ἰσχνὰ τινὰ ἱστορικὰ καὶ φιλολογικὰ προγυμνάσματα. Καὶ ἐπειδὴ οὔτε ἐφήβου ἡλικίαν εἶχον, οὔτε τὴν ἀτέλειαν τῆς διανοητικῆς αὐτῶν ἀναπτύξεως ἠγνόουν, ἐφρόντιζον νὰ συνεδριάξωσι ὅλοις ἄγνωστοι· εἰ δέ τις μαθῶν τὴν ὑπαρξιν τοῦ παιδικοῦ συλλόγου ἔλεγέ τι εὐμενές, τὰ παρόντα μέλη ἠρρυθρίων ἐκ δειλίας ἢ καὶ ἔσπευδον ν' ἀπαντήσωσι ὅτι παιδιᾶς χάριν ἐγένετο ὅ,τι ἐγένετο. Ἀλλ' ὁ χρόνος παρήρχετο· οἱ νεανίσκοι προέκοπτον τῇ ἡλικίᾳ, μετ' αὐτῶν δὲ προέκοπτε καὶ ὁ σύλλογος· οἱ ἑταῖροι ἐδιπλασιάσθησαν, τὰ ἀθύρ-